

Sygn. akt II Cz 81/13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Aleksandra Żurawska

SO Piotr Rajczakowski

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym zażalenia dłużniczki T. K.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 15 października

2012 r., sygn. akt I Co 4038/12, w sprawie ze skargi dłużniczki na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świdnicy I. P., w sprawie egzekucyjnej z wniosku wierzyciela J. G., sygn. akt KM 106/11

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 15 października 2012 r. Sąd Rejonowy odrzucił skargę dłużniczki T. K. na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świdnicy I. P., wskazując, że mimo wezwania, doręczonego w dniu 5 października 2012 r., skarżąca nie usunęła w terminie braków formalnych skargi zgodnie z wezwaniem sądu zawartym w piśmie z dnia 14 września 2012 r., a pismo złożone w odpowiedzi na to wezwanie jest nadal chaotyczne, nawiązuje do szeregu innych spraw, prowadzonych w różnych trybach, które są prawomocnie zakończone, a dłużniczka domaga się ich połączenia, wobec czego skardze nie można nadać właściwego biegu. Z pisma z dnia 12 października 2012 r., uzupełniającego braki skargi z dnia 5 września 2012 r., wynika co najwyżej, że dłużniczka domaga się uchylenia czynności w sprawie KM 106/11 od 2011r., zatem skarga na te czynności także jako spóźniona podlegała odrzuceniu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, dłużniczka, wnosząc o jego uchylenie, zarzuciła naruszenie art. 233 kpc przez naruszenie zasady swobodnej oceny materiału dowodowego. Skarżąca nie zgodziła się ze stwierdzeniem Sądu Rejonowego, że udzielane przez nią odpowiedzi są chaotyczne.

Sąd Okręgowy zważył. Zażalenie podlegało oddaleniu. Zasadnie bowiem w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, że skarżąca nie uzupełniła braków formalnych skargi na czynności komornika, pomimo skutecznego doręczenia jej w dniu 5 października 2012r. odpisu zarządzenia wzywającego do usunięcia powyższych braków, w terminie tygodniowym, pod rygorem odrzucenia skargi. Zgodnie z treścią art. 767 § 3 kpc skarga na czynności komornika powinna czynić zadość wymaganiom pisma procesowego oraz określać zaskarżoną czynność lub czynność, której zaniechano, jak również zawierać wniosek o zmianę, uchylenie lub dokonanie czynności wraz z uzasadnieniem. Braki w powyższym zakresie podlegają uzupełnieniu w sposób i terminie wskazanym przez Sąd, zaś skutkiem ich nieusunięcia jest odrzucenie skargi (art. 767³kpc). Z akt sprawy jednoznacznie wynika, że skarżąca została wezwana do usunięcia braków formalnych wniesionej skargi (o ile wniesione przez nią pismo faktycznie stanowi skargę na czynności egzekucyjne) m. in. przez wskazanie daty i rodzaju konkretnej czynności komornika, którą zaskarża oraz podanie czy wnosi o uchylenie, czy też zmianę zaskarżonej czynności. Adresowane do niej

przez Sąd wezwanie do poprawienia skargi w sposób jasny i zrozumiały formułowało braki, jakimi dotknięty był przedmiotowy środek zaskarżenia oraz określało termin, w jakim braki te winny być usunięte. W odpowiedzi skarżąca, przytaczając szereg okoliczności nie związanych ze sprawą, podniosła jedynie, że domaga się uchylenia czynności w sprawie KM 106/11 od 2011 r., to zaś nie może być uznane za prawidłowe wykonanie nałożonego na nią obowiązku, gdyż w żaden sposób nie precyzuje zaskarżonych czynności egzekucyjnych. Należy przy tym przyznać rację Sądowi Rejonowemu, że pisma procesowe dłużniczki – pisane częściowo na komputerze, częściowo zaś pismem ręcznym, są nieczytelne i chaotyczne. Skarżąca zdaje się korzystać ze sporządzonego przez siebie szablonu, na którym dokonuje licznych dopisków i skreśleń, te natomiast, w połączeniu z naniesioną pismem maszynowym treścią, nie tworzą spójnej i logicznej całości. Dłużniczka formułuje w nich różne żądania i nawiązuje do różnych spraw, w związku z tym nie sposób ustalić czego w danym piśmie faktycznie się domaga.

Skoro zatem skarga dłużniczki nie spełniała wymogów określonych w art. 767 § 3 kpc i skarżąca nie wykonała prawidłowo nałożonego na nią obowiązku, Sąd Rejonowy prawidłowo skargę tę odrzucił, a przedmiotowe zażalenie, jako bezzasadne, podlegało oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc, orzekł jak w sentencji postanowienia.